तज्ञ तहोलकं धला पुनस्तेने पूर्येत्। चाक्यकं पिठरं तस्य पिधानं धारयेन्नुखे। स्थालीं चुल्यां समारोध कमाइहिं विवहयेत्॥ दिनान्यन्तरमूत्यानि पचविहं प्रदापयेत्। एवं तिन्त्ययेते तालं माचा तुर्खेकरिक्तका॥ चनुपानान्यनेकानि यथायोग्यं प्रयोजयेत्॥"

भाषितं इरते रोगान् कुष्ठस्य खुन्यरापद्यम्।
प्रोधितं कुष्ठते कान्तिं वीर्यंवुद्धं तथायुष्ठम्॥
प्रितं भावप्रकाप्रस्य पूर्व्यख्डे द्वितीये भागे॥
व्यन्यत्यविधं द्वितालमारयाम्। यथा, वैद्यक्तरिम्पर्यत्ये चारणमारयाधिकारे।
"तालकं कण्याः क्वला सुश्रुद्धं दुख्डिकान्तरे।
च्यारिकेच संपिष्टमपामाग्णटोद्धवेः॥
चारोदकेच संपिष्टमपामाग्णटोद्धवेः॥
च्यारोदकेच संपिष्टमपामाग्णवेद्धवेद्धः
च्यारोदकेच संपिष्टमपामाग्णवेद्धः
च्यारोदकेच संपिष्टमपामागण्यारेष्ठेच संपिष्टमपामागण्यारेष्ठः
च्यारोदकेच संपिष्यपामागणेव्यारेष्ठेच संपिष्टमपामागणेव्यवेद्धः
च्यारोदकेच संपिष्ठमपामागणेव्यवेद्धः
च्यारोदकेच संपिष

"अस्वतीनी जले भी यं तालं हा दश्यामकम्। तथेव निम्मनीरेण ततस्यूणों दकेन च। प्रचात्य भात्मली चारे दिंगुणे: खातमध्यमम्। विधाय कवचीयन्तं बालुकाभि: प्रपूर्येत्। हादश्रप्रहरं पक्षा खाङ्गशीतच्च चूर्णयेत्। खादयेहिककामेकां कुछशीपदश्यान्तये॥"

इति हरितालमार्यम् ॥)
(तालमिव कायतीति। कै + कः।) हारयन्त्रम्। इति हमचन्द्रः। । । ०१ ॥ ताला
इति भाषा ॥ तुवरिका। इति ग्रब्टरक्षावली ॥
तालकाभः, यं, (तालकस्य हरितालस्य व्याभा
इव व्याभा यस्य।) हरितवर्षः। इति हमचन्दः। ६। ३१॥ तहति, वि॥

तालकी, स्त्री, (तालकस्य तालवत्त्रस्य इयम्। तालक + स्वर्ण् + डीष्।) तालसुरा। इति चिकारकप्रोषः ॥ ताड़ी इति भाषा॥

तालचीरकं, ज्ञी, (तालजातं चीरमिव। ततः इवार्षे खार्षे वा कन्।) तालसम्भूततवचीरम्। इति राजनिर्धयटः॥

तालक्षजः, पुं, (तालो क्षजो यस्य।) वलदेवः।
इति इलायुषः॥ (यथा, महाभारते।६।

५८। १०।

"नातिदूरं ततो गला नगं तालख्जो वली।
पुर्यं तीर्धवरं डठ्ठा विस्तयं परमं गतः॥"
पर्वतिषिपः। यथा, भ्रज्ञयमाद्दात्म्ये। ११३५२।

"भ्रज्ञुञ्जयो रैवतच चिह्निजे सुतीर्थराट्।
टक्कः कपहाँ लोहिळक्तालख्जकदम्बकी॥")
तालख्जा, खी, (तालक्तालट्यो ख्जचित्रं
यस्याः।) पुरीविभिन्नः। यथा, क्रियायोगसारे।

"अस्ति तालख्जा नाम नगरी चिद्वोपमा॥"
तालनवमी, खी, (तालोपद्वारा नवमी। भ्राकपार्धववत् समासः।) भाद्रश्रुक्तनवमी। यथा,

तस्यां संपूष्य वे दुर्गामश्रमधमलं लभेत्॥"
इति संवत्सरकौ सदी धतार हुपुराण वचनम्॥
इयमेव तालनवसी खाता॥ (यस्यां नवन्यां
सौ भाष्य फलका क्विणीभिः क्वीभिर्य चाविधानं
नारायणं लद्यीच संपूष्य व्रतक्या श्रोतया।
तत्क्या यथा,—

"भेरुए सुखासीनं क्षणं कमलया सह। उवाच मधुरं वाक्षं स्मितपूर्वे सुदास्विका ॥ इस्मु मे वचनं देव! स्त्रीणां सीमाय्यकारणम्। केन वा सुभगा चासीत् केन वा दुभगा भवेत्॥ किं क्षतेन विमुच्येत किं क्षतेन फलं लमेत्। तम्मे बृह्ह सुर्येष्ठ! नारीणां कारणं ध्रवम्॥

श्रीभगवानुवाच ।
पूर्वं हि सम भार्ये दे सत्यभामा च विकाणी ।
विकाणी सुभगा साध्वी सत्यभामा च दुर्भगा ॥
तस्या: कर्मविपाकेन सौभाग्यभन्यथा गतम् ।
केनचित्राक्यदेविय सत्यभामा च दुर्भगा ॥
दु:खार्त्ता प्रोकसन्तमा वहती बहुप्रो सहु: ।
कियत्काले च सम्पन्ने बजन्ती च तपोवने ॥
व्यर्थ्य विजने गला कस्मिन्निनिराश्रमे ।
विदिला च विधानेन सर्वे दु:खं न्यवेदयत् ॥
तन्द्रला तु सुनिश्रेष्ठ: प्रोवाच वहतीं शुभाम् ।
भयी पुन्निण्या । मा रोही: सौभाग्यं ते भविष्यति॥

सत्त्रभामोवाच।
दुःखं मे वहुप्रस्तात । ग्रहीरं दुर्भगं कथम्।
कथ्यतां सुनिप्राद्र्ल । खामिसौभाग्यकारणम्॥
सुनिर्वाच ।

भावे मासि सिते पची नवभी या तीथिभेषेत्। तस्यां नारायणं नचीं पूजयेच विधानतः॥

सत्यभामोवाच । विधानं कीटग्रं तस्य कि दानं किच पूजनम् । तन्त्रे मूहि सुनिश्चेष्ठ । कारणं किन्तदुच्यताम् ॥

सुनिक्वाच । स्था खि से सहलं कला घटं तच निवेश येत्। तच नारायमं लच्चीं गन्धपुष्पादिनार्चयेत्॥ नैवेदीन सदा भक्ता पूजयेत् भक्तवत्सलाम्। तालेन पूज्येत् देवीं तालेनेव विनिक्तितम्॥ तस्यं तत् पिष्टकं दत्ता बाह्यवायोपपादयेत्। गत्ममाखीः समभ्यच्या विप्रचल्ते समर्पितम् ॥ खस्तीति ब्राक्षणी ब्रुवात् वतं साङ्गं समाचरेत्। एवं क्रमेण साध्वीभिः कर्त्तवमित्रवतः ॥ नवमं वत्सरं यावत् मासि भात्रपदे तथा। पुचपीची: परिष्टता सीभाग्यमतुल भवेत्॥ धनधान्यसम्हिच अवेधयच नित्रण्रः। खभीरफलमाप्नीति नवमीव्रतकारणात्॥ सम्पर्णे तु वते भूते प्रतिष्ठां तदननारम्। विप्राय दिचा देया सुभोज्यच विष्कानतः॥ एवं कुर सदा विज्ञे ! ऋणु भाषणमुत्तमम्॥ तथा चन्ने च सा साध्वी सुनेर्वचनगौरवात्। व्रते सम्पृष्टितां याते केश्चवस्तासुपागतः ॥ उवाच प्रहसन् देवो वचनं मधुरं सुभम्। चसीभाग्येन यद्दुः खं तत् ते सर्वे विनायतु ॥

सीभाग्यमतुलं प्राप्य यथा गौरी हरस्य च ।
प्राचीय प्रकृतस्य रतीव मदनस्य च ॥
यथा नारायगे लच्छीस्त्रथा लंभव प्रोमने !।
इति तस्ये वरं दत्त्वा ग्रहीला तां पुरं ययो ॥
इदं या कुरते साध्वी वर्तं सा सुभगा भवेत्।
एवं वतस्य या नारी करोति धन्मतत्परा ॥
तस्यास्त्र भवने लच्छीस्त्रस्ता निस्त्रला भवेत्।
जन्मान्तरे भवेत् साध्वी खवेधर्य सदा पुनः ॥
पत्यस्य सुभगा साध्वी प्रचणीचाविता भवेत्।
धनधान्यसन्दिह्य ततो मोचमवाप्त्रयात्॥"

तालम्

इति भविष्यपुरागोत्ततालनवभीव्रतक्यां समाप्ता ॥ ॥ विश्वपुरागोत्ततालनवभीव्रतक्यां । तानि यथा, — "पिख्यक्त्रं जातिश्व रला चैव हरीतकी।

"पिख्खर्ज्रं जातिश्व रता चैन हरीतकी।
नारिकेलं तथा पूर्ग रम्भापकपलन्या।
तत्र सुखं प्रदातयं तालस्य फ़लसृत्तमम्॥" *॥)
तालपनं, क्री, (तालस्य प्रतमिन।) ताङ्कः।
द्वसर:।२।६।१०३॥ तालरुचस्य पर्यश्व॥
(रतस्य यजनगुया यथा,—

"तालपनमरुद्धः कोष्णो वातस्य भ्रान्तिहत्। निदावरः भ्रोतिकरः भ्रोधरोगविकार्द्धा ॥ दाइपितत्रसम्खानिनाभूनो भ्रमभ्रान्तिहत्। मधुरोश्तिश्रमन्नः स्थादाद्वस्य कमकोपनः॥"

दित हारीते प्रथमे खाने पच्मेरधाये॥) तालपानिका, खी, (तालपनी + खार्षे कन्टाप् इखचा) सुवली। तालम्बली। दित राज-निर्वेग्टः॥ (तालम्बलीग्रब्देर्था विष्टति-र्जातवा॥)

तालपनी, स्त्री, (तालस्य पनमिव पनमस्या:।) म्हिष्कपणीं। इति मेहिनी। रे, २६३॥ (यथा,

"गोनी च पिटा सन्न तालपन्या
प्रस्ती विधियोश्तिलने प्रनेप: ॥"
इति सुन्नते चितित्सितस्याने १८ न्यध्याये ॥)
तालपर्था, की, की, (ताल: खड्गसुटिरिव पर्यमस्य।) सुरानासगन्धद्रयम्। इति प्रब्दचित्त्रता ॥

तालपर्यों, स्त्री, (तालस्य पर्यासन् पर्यासस्याः। डीष्।) मधुरिका। इति जटाधरः॥ सुरा। इत्यमरः।२।४।१२३॥

तालपुव्यकं, क्ली, (तालस्य पुव्यक्तिव पुव्यक्तस्य ।
कप्।) प्रपौद्धशैकम्। इति प्रव्दरकावली ॥
तालस्त्, पुं, (तालं विभक्तिं ध्वजरूपेगेति। स्ट
+क्षिप्।) वलदेव:। इति विकाखःशिय:॥
तालप्रस्कं, क्ली, (ताले तालप्टचे प्रस्कते इति।
प्र+स्वयम्।) तालजटा। यथा,—
"तथा तालप्रसम्बन्धं रूचं चत्रक्तापद्यम्॥"

इति राजवस्त्रमः॥
तालम्य्रिकता, स्त्री, (तालम्यली + खार्थे कन् टाप्
इखस्र।) तालम्यली। इत्यमरः।२।४१४६॥
तालम्यली, स्त्री, (तालस्य म्यलीमव म्यलमस्याः।
डीष्।) खनामखातत्रचः। तत्पर्यायः।
स्त्राही २ सुष्वी ३ ताली ४ खिलनी ५।

"माचि भादपदे या खात्रवभी बहु वेतरा।